

Publicerad 2011-08-29 15:53 av Tricia Johansson

*Detta är en saga jag och min pappa (Per-Anders) skapat tillsammans, och jag skrev ner den. Sagan är inte klar än, och hela finns inte med. Det kommer mer efter hand.*

## **Gubbo & Tossa - Kapitel 1**

Gubbo hade bestämt sig för att gå genom skogen en dag. Riktigt varför hade han glömt. Han var ju så glömsk, den stackars gubben. Det var en vanlig tisdag i September. Eller helt vanlig var den inte. För rätt som det var, snubblade den stackars gubben över en låda på vägen. Vägen var en gammaldags grusväg, som du säkert &ndash; om du inte bott under en sten under större delen av ditt liv &ndash; hört talas om, om du har släktingar som gillar att berätta långtråkiga historier om sin barndom, som familjen snarkar i kör till. I alla fall så passade inte direkt denna kartong in i den gammaldags vägen. Det stod nämligen &rdquo;Nilssons tomater&rdquo; på den. Han gluttade lite försiktigt på kartongen &ndash; som om den skulle bita honom (Han var ju så förbaskat rädd, denna gubbe). Plötsligt började kartongen hoppa. Upp och ner, upp och ner.

- Nämen?! Sa Gubbo förvirrat. Han var inte direkt van vid hoppande kartonger.
- Vad betyder &rdquo;nämen&rdquo;? Är det en slags godis? Sade en tunn, pipig, och aningen hes röst. Ut ur kartongen stack ett litet huvud upp. Kanske lika stort som ett äpple.
- Vart kommer du ifrån? Frågade Gubbo den lille tösa.
- Hemifrån såklart! Sa tösa, fast jag vet inte vart det är.
- Jasså? Det får vi väl åtgärda då! Sade Gubbo, och tog lådan i ett stadigt grepp. Hi hi, hipp hopp i hopp, sa flickan, och hoppade så hon nästan ramlade ur genom golvet i lådan, där hon råkat göra ett hål i botten med sitt hoppande.
- Du va mig allt en liten hoppetossa! Sa Gubbo. Jag tror jag kallar dig för Tossa helt enkelt!
- Tossa hihi, härmade flickan och skrattade, som numera kallas Tossa.

Väl hemma i gubbens kök &ndash; som inte direkt liknar ett kök, utan ett stort rum med högar av grejer som inte matchar med någonting alls &ndash; så började Tossa bli hungrig.

- Hungiiiiiii!! Hungriiiiig! Skrek hon, och hoppade upp och ner
- Då får vi väl åtgärda det då. Sa Gubbo, och började leta efter mat, vilket var svårt i detta rum av överblivna &ndash; och efterblivna &ndash; grejer i kolossala högar. Han hade inte tänkt att han skulle få besök, och inte var han någon bra kock heller..
- Det får väl bli muffins och blåbärssoppa då! Sade han, och Tossa hoppade entusiastiskt upp och ner. Fuffins, och blåfarsloppa! Skrek hon, och skrattade, och smaskade soppa, så hon var nära att dimpa ner i skålen hela hon. Den var ju nästan som ett badkar stort i gemförelse med henne.
- Sicket folk! Sade gubben, det var ett uttryck som hans far alltid sa, och det betydde ungefär &rdquo;Sådana märkliga människor&hellip;&rdquo;.
- Var är det sickna folket? Sade Tossa, och tittade undrande på Gubben.
- Ja, lite här och var. Sade gubben och pekade ut mot trädgården.
- Jaaaaaaaag ska leta efter siiiiiicket fooolk! Sade Tossa, och hoppade ner från stolen, och ut i trädgården. Hon letade under stenar, och buskar och lyfte på katten Grå &ndash; katten heter Grå, för att han är gråfärgad &ndash; som låg på stentrappan. Men katten blev rädd och sprattlade iväg.
- Jag hittade det sickna folket! Sade Tossa, och pekade på Grå. Han gömmer sig nu i en knorr tomatsoppa-

kartong!

- Nej, sade Gubbo, det är bara Grå. Han är en katt, inget sicket folk!

- En fnatt! Fnatti-natt-hatt! Sade Tossa.

- Nej en KATT, sade Gubben. Säg K A T T! Textade gubben.

- F N A T T, textade flickan.

- K A T T!

- K F J A T T!

- Okej, det duger! Sa Gubben.

- Suger? Frågade flickan. Vad suger?

- Nej D U G E R, textade gubben. Man får inte säga att något suger. Det är inte snällt.

- Näe, det är inte mjällt! Sade flickan.

Gubben suckade. Hon var minsann inte lätt att lära. De hann inte diskutera detta särskilt länge, för det knackade på dörren. Och det var minsann det Gubbo sade till Tossa också.

- Vi får diskutera mer sen!

- Ska vi duskitera mer klockan fem? sade Tossa frågande. Jag kan inte klockan, så det går inte! Sade hon bestämt.

- Nej, jag sade SEN, vi får diskutera SEN.

Utan att invänta svar, gick gubben till dörren och öppnade. Där stod en mycket liten flicka, med huvud stort som en mindre potatis, men henne såg inte gubben.

- Det knackade, men ingen är ju här! Sade Gubbo.

- Jag är visst här! Sade en liten röst.

- Jag ser dig inte! Sade Gubben.

- Det är för att du inte tittar på mig! Sade rösten.

- Aha, sade gubben, och fick syn på den lilla flickan. Vem är du?

- Jag är jag, sade flickan bestämt.

- Vart kommer du ifrån?

- Hemifrån såklart, vad trodde du dumskalle? Sade flickan och skrattade.

- Men vad gör du här?

- Jag letar efter min storasyster!

- Varför knackade du på just det här huset? Sade gubben fundersamt.

- Det finns inte direkt så många hus att välja på, skrattade den lilla flickan. Detta är det enda huset i urskogen ju!

- Hm.. Jag vet inte vem det är. Du får nog beskriva henne! Sade gubben.

- Hon drällde omkring i skogen en dag, och vimsade bort sig. Sen blidde hon rädd och gömde sig i en låda!

- Jaha, då vet jag nog vem det är! Men hur kan du veta att hon satt i en låda, om hon hade tappat bort sig, och du inte vet var hon är?

- Vi kan telepati. Vi är släkt med skogsmössen, skrattade flickan.

- Jag har aldrig sätt möss som kan telepati! Sade gubben.

- Har du pratat med en mus? Frågade flickan.

- Nej, möss kan inte prata!

- Nej, så kan du väl inte veta om de kan telepati? Sade flickan.

Tossa kom rusande.

- Syster Siri! Skrek hon. Siri Siri Siri!

- Smilla Smilla Smilla Smilla Smilla! Ropade flickan som tydligen hette Siri.

- Heter du Smilla? Frågade Gubbo Tossa.

~~- Ja Smilla-Lilla kallas jag! Sade Tossa och hoppade upp och ner upp och ner.~~

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tricia Johansson med Poeter.se id #23826 innehar upphovsrätten